

Tat aht tarbes.

Aht te tarbes. Luk. 10: 42.

"Ahtet nuostaken Jubmelen rikeb ja Alde rektofärdoga
nuotab" Matth. 6: 33. "Mi aukit te tat almatji, jus
fodn ädtjoli äbba wäraldeb, ja dauk skadab ädtjoli
etjes siälön kautoi? jälla maab maksolwaseb matta als
mats waddet häggas autest"? Matth. 16: 26.

Jesus Christus.

Karo kiällest Same kiäli puokketum

Daniel Engelmarkest,

Jockmocken Kyrkoherrast.

Erykketum Stockholmesne

Sam. Numstedten,

1813.

Etfetum qweim almatjah!

Sije puorest tietebet, atte epet alo kalffa ärröt tänä wäraldesne — atte "tijen hägga le koros nau fo aft suoma, jukko päddäts wall wuoidno, ja äffa aipana". Submelen pako äppetä mijeb, "atte almatji le piejetum akta aiken jabmet, man mangel duobmo päta". Aft duobmo, juon nala i aktef perri keppeelaka ussjotet aft duobmo Submetest, juon pako ärrö ikkat, aft duobmo, juof mereta tijen själön ikkat ärröje wuokob. — Sije metetebet taait sadnait, ja täbdestebet: "kaiif taat le sadnes; wittast miije kalffebe akta aiken jabmet: Mijeb jaffebe ai tai jabmeki pajas tjuodtjelemeb ja aft päteje duobmob". Pajet tie mo hälaiddattet tijeb aft tjälme trämkesne, etjete, aines kuit täbdestum, äpetus pekki pira; pajet mo kälwot tijen kättemeb taan muitules, taan tjuowatasist bändan, taan albaneje aiken nala: Käffe mijen Herra Jesus Kristus parota etjeb al mest, famos ängeli kum, puolleje tällein puoktatjet hadob sijen pajet, kuteh äh sita Submetest tetet". 2 Thess. 1: 7, 8. Mon räffäläb tijeb, ajatallet tab dauk sjättetemin etjete nala, ja akten taina, mi tiji le wuor demasen taan härbmat wuomdnajes pädden. Jutte "kä weja kiertet Alde pätem — peimeb? Ja kä weja stäiket, käffe Sodn parota etjeb" Äh kailah wejeb tab takket; jutte wuoike! tah läh mäddeb, kuttet sijen siälö — waiwesn ja tjägnet qwektastallemesn kalfeh tjuorwot paktiti ja wariti, wai tah kaptjalulum sije Alde härtoges ja Majestätelats, walla sije paldeje ja wuomdnajes arodean

an äntest. Tan wuoste äh kalka kairah ärröt huind-
seh; mäddeh kalleh tärwoin kätjet pajas ja tjuormot
awoin: "kätjä taat mijen Jubmel, juob miije wuordeh,
ja Sodn wekketa mijeb. Taat le tat Herrä; So lepe
miije wuordam, wäi tal lulime awon ärröt ja kerjotal-
let alde salogwuotafne". Esa. 25: 9.

Tai mäddeh kass, Jubmelheitenassi ja ojakko kassi wai-
weteje pallosne le alles wuoddo. Jutte Jubmel kair wek-
ses, juon wassjolatjah sije läh, kalka tie parotet etjehs,
pajjel kaddatjet sije pahawuotise pira, juob takkam
läh, ja kair karrest pakoi pira, juoi Jubmelheiteneseh
suddareh läh hälam So wuost". Jud. Epist. 15 v.
Nau ai le rektosärdogise alles wuodo akt wiesoje ja
awodatteje tärwoi; jutte Jesus le sijen wänef. Sodn
päta takkeman prästälats widnobs, kätjoman sije puo-
re sjugnatumini, ja "sije kalleh särten aiken ärröt
Herraina".

Taan allak ämen ajatallemest miije täwotowebeh
ulmelats laka adnelet mijen ussjoimitt tan ekewai, mi
tan mängen tjuowo. Akt ekewe, juosne äbba almatjen
sälkten wuoste, nau ko tat duobmosne meretowi, kalka
ärröt mäsfoteke. Akt ekewe, aktet pelest puoiketel salog-
wuotast, walla mubbet pelest wuodnajes waiwest ja
qwektaastallemest. Taah ajatallemeh takkeh, atte kai-
kah taan wiesomen hugsoh wuoidnoh mangemusta ussen
ja tässjen; sije njuorateh sälob akt wärdoges pargoi;
ja aibmoteh eritjärkelet mijeb otaihes äbnamalats ämi
kereswuotast ja karedešwuotast, ja rässoh mijen wai-
woisne sturamus wainob äseh ädijot tanne tjäutemesne,

maab Evangelium tieteta. "Jutte mi aukit le tat als matji, jus sodn ädtjoli äbba wäraldeb, ja dauk skadab ädtjoli etjes siälon kautoi"? Mi aukit le tat almatji, adnet muorbeb kaik tjäulak sawatesisnes, tjäulastallet kaik taan wäralden hemeswuotesne ja härlogwuotesne, jus alde mangemus näkkem le aptsa kudnetak, ja alde efewe ärron saijen sjadba äkt jakseteke tälla snjiptjo? Mi aukit le tat almatji, tane aimon niktet kaikit tait wuoloi, juoite alde peistom natur matta kaudnetet, jus alde päteje, alde efewe äsen kalka sjadde: tat suoksa, mi i jame, ja tat tälla, mi i jaksetowa"? Mark. 9: 44. Mi aukit le tat, ädtjot sjawotattet oraines ja wastes ustoites taan ädnamen mäiwen ja taweri tjäggemin, nau- te atte ets äigat walla tie tieta, kofte sodn kalka tait aukten tallet; kasse lika tan palbos peiwen man pira nije lepe hälam, saige kalka masset kaik, maite sodn adna, hanes kalka adnetowet päito Submeli teudnaren, ja tat, jukko le piejam wainobs taan wäralden taweri nala, jukko le änaab etsam tait sjudnjetum ämit ko sjud- njetejeb, werti wuolos wuojot Submelen mären tiet? —

Ljalog wittenasta: Konogasah ädnamen nalu palla- jeh Ude pätemest. Ustoi ikkates swainasah äh ädtjo mabke jassatusseb pino-saijesnase. Ja hanesist, juoite Herrä Submel adna piädaäin, walbetoweh sijen häggah äkten ijan. Mik. 6: 15 — 17. Luk. 16: 19 — 31. Luk. 12: 16 — 21.

Tat le sadnes, atte taan wuowdnajes aifen kuffes latom karrastatta almatjeb, ja tjajeta aiwe mäddit äditswuotai ja stuihmai Submelen wuoste. "Jutte i tala

kala mana duobmo pahatakkoi paijel, tiema almatji waimo pahab takket". Sardu. K. 8: 11. Mäddeh läh wittast ulla jaloseh kadnoisnese, ja — jus miije kalkebe jakket sijeb — tie sije läh kaik pallon paijel, jälla aptsa pallotak.

Waipe tije luluite nuokes jerbmakah ajatallet majte tijen rauhai siäta! Waipe analite ja pajas puoksalite änaab alwareb hugfosne tijen mangemus muonemen pira. Jutte naute jätta Jubmelen Wuoi genes: mab almatš saja, tab kalka sodn ai tjuoppet. Gal. 6: "7" kaik, mi wäraldesne le, nammatum ädtjen, usto, tjalni usto ja tjäulaš wiesom, i le Attjest, ainat wäraldest: wärald alde ustoi kum tässjana. 1 Joh. 2: 16, 17.

Marja tije kattjabet: "mab sitah, atte miije kalkabekakkat"? Mon wastetab: tije kalkabet ätset tab akt tarbeseb; — ja mon täimob taina tab wurbeeb, mi sjättatiji, nau ko jerbmak ärroniti, kutteb läh wätkogaseh läkkob takkat Jubmelen auten — tab lädnestemeb, mi le tang stuorab, än ko tijen waiwe, nau ko mäddokes fresaturija tait puoresjugnadusit, kutteb tan kulle pinseteb, ko tijen jametek siälöh. Mon sitab: "atte tije kalkabet ätset Herrab tan pädden ko Sodn wel ain paja etjebš kaudnet", Ef. 55: 6, ätset So, jukko sawa, waš Sodn ädtjoli muošetet armob, ja "jukko Christusen pakto liktei wäraldeb etjeines ja ibtji läkkete almatjita mäddoit". 2 Kor. 5: 19. Tije kalkabet jakket Jesus Christusen nala, So nala, jukko le miiji sjaddam Jubmelest wiseswuoten ja rektesfärdogwuoten ja aileswuoten ja tjäutatallemen. 1 Kor. 1: 30. Sodn, ja Sodn aktok

le tat aſt tarbes, tat aive deuras pärl, maſ miſe kai-
 fi autel perribe äſſet. Suina tiſe laudnebet kaiſit ämit
 — ja änaſ ko waimo ſawet matta. Ulkolen So tiſe
 lepet ſadnan waiwaſeh. Tan tiet tietet tiſe äſmaſ ja
 wäljah, atte ”Zubmelen ludne le andagas luitem, wai
 almatjeſ pallatulum So, ja waljes lädneſtem So lud-
 ne”. Ps. 150: 4, 7. Atte Chriſtufen pakſi ſardnotua
 tiſi ſubdoi andagas luitem — atte Sodn le paijetum
 aſt Herran ja Lädneſtejen, puoktatjet ſubdoi andagas
 ſugitemeh — atte Sodn adna ſamob ädnamen naln, an-
 dagas luoitet ſubdoi — Atte alde warra raineta miſeh
 kaiſeſt orekſeſfärdogmuotast — atte Sodn matta iſſat
 ſalogen taſſet, — ja atte Sodn i ſita heitet küttebke,
 juſſo So kaiſ päta” Adnet Chriſtuſeh Lädneſtejen ja
 Zubmeleb wäneken — adnet alde muwigeneb ärröjen
 waimoneſ alde aileſteji pargemi lum, nau ko miſen
 manamutoten ſignetakeb, ja miſen päteje arben panteh
 — adnet kaiſit armo — litton deuras puorreffjugnaduſit,
 juoſ waddetoweh Uide armon mereteſlaka ſtuora hän-
 dotakaiſt — taat le ſadnan, ”tat aſt tarbes”.

Tai jalkkofes Eſeſeri tällots muowdnajes muoken
 pira tjala Apoſtel naute: ”Tiſe tab päddel leite Chri-
 ſtufen wana, tjuolbetum Iſraelen ſebrewuotast, ſebretaka
 tate littoſt, juoſne täimotes waddetowi, i aſteſ täimob
 adnejeſ, ja Zubmelapta wäraldeſne”. Ef. 2: 12. Uja
 tallet taait pakoit; waipe muoidnalite tai täddob. Tah
 muoſeteſ maggar tiſen wuoke lei, läſſe pällte wäraldi;
 tah ſis adneteh tjälſg häjoſmuotab, waiweb, ja aſt
 ſjeunjes muoidnemeb ekewe ſärwanemai Suſte, juon puo-
 rewuot le elem — ja tat ekewe elem. Särä

Sära kutte, jukko i jakke maite Zubmel le jättäm
 Wardnes pira, jukko i le waddam etjebš Christusen wuol-
 lai, jukko i le puoktetum kullokeswuoti Jesusen wuo-
 len; sodn le wel ain paijen muonetum tuordnajes wuo-
 kesn; sodn le juo duobmetowum, ja Zubmelen märe ärrö
 so paijel. Mann wuorbalats le tan wuoste äkt jakkeje
 Christegas. Sodn le kaudnam tab äkt tarbeseb. "Chris-
 stus, härlogwuoten täiwo", le alde waimon sisne; ja le
 alde rektesfärdogwuot. Tatte teumeswuotast, mi attjen
 situden met ärrö Christusen sisne, maksetoweh alde fa-
 moteswuotah; ja, Kristus kait tain, mi Sodn le kait
 tai waddesi, juoite Sodn le ädijom, Kristus kait alde
 härloges älleswuoti, niktetowa taggar siälöst, ja sodn
 kaudna Sune äkt päbnetes jassetes ajekeb. Taggar siäs
 loiti le Kristus kaiti paijel deuras ja kerok; sije wals-
 jeh So nau ko äsehse, ja matten nialgoč puore liko-
 min, sisnelats waimon täbdemin jättet Sunji: "Herra
 Jesu! kässe mon gnab So, tie ib ludnoč laget almesč
 jälä ädnamest. Jkkabe mo rubma ja siälo waipalika;
 tie Sodn Zubmel tauč le alo mo waimon täiwo ja mo
 äse".

Jus tiše kattjabet! kassa le Kristus tarbes: — kais
 kaiti, färt almatjen manai. Jutte "kaičah tun läš sije
 suddob takkam, ja siji wadnona tat härlogwuot, jukko
 Zubmelen auten wuokas le" Rom. 3: 23. Laga duob-
 me sijab. Sodn quoda sijab apisa wekketak. J sodn
 utseta budaites, i kenna wekkete mäddokasit. Sodn häla
 atja raiden sisne, ja alde mäsfoteke kiäl le: "Farrstum
 lekes färt kutte, jukko i tjuodtjo kaitesne, mi le tjae

letum lagan firjesne". Gal. 3: 10. Nau atte lagan pargoi tjada i aktet ädije matte ärröt rektesfärdog Zubmelen auten. Rom. 3: 20.

Walla, tije weja — äbbä uffjotebet: "marje Zubmel istta ärröt nau karres, ko alde palo auti pieja So Marje säbmaseh suddarist äh pikotowa äh ken pakkatos wa". Mon räkkäläb, kätjestet kattemin tijen koros täimön wuodab: akt koros wall marje; wuoidnet tassne äiwets jaggeb tijen täimöi elwen aimon kautoi! mutto taat i le anje tiun kail—wuodo, man nain tijen tärwo wälla. Hä, le "paterem kelasi". Alet tipte aktebke tjaestet tijeä tassjes hälein: jutte tai suddoi tet, päta Zubmelen märe ojakkolatjai paijet". Ef. 5: 6. Ja taan mären wuoste i kaudno mife warjelem, jus i Jesufesne. "Jken le kutteneä ätjaseh salogwuot; jutte ätja namma i le almen wuolen waddetum almatjita, man pakto sije matteh kaudnet salogwuoteb". Kätjet tan tiet pajas Alde kail!

Tapta, nammatum Jesusen liktem wiäron tjada auketum salogwuot — ja lädnestem — taka i matte akteä almatä ärröt, lekes sodn ikke maggar standest ja wuofest. J nau ko mana alderen kautoi; jutte miä lepe naturest mären manah. Ef. 2: 3. J nau ko nuora; jutte tjaletum: "kerjotalla todn nuorats manawuotesnat, ja paje waimobt awon ärröt nuorawuotesnat, takka maite waimot kättjo ja tjalmitat liko; ainat tiete, atte Zubmel kailkai taat tiet to duobmon auti tälwo. Gardn. K. 11: 9. J ken bända matte tapta ärröt; "jutte bändawuot i wekket mären peiwen". Palow. K. 11: 4.

J stuoress; jutte "Jesusen auten kalkeh kail puolwah
 sähätomet". Rom. 14: 11. J ken häjo; jutte "mije wer-
 tibe kaikah pikotomet Kristusen duobmo stoben anti. 2
 Kor. 5: 10. "Johannes wuoidni tait jabmekit, stuora-
 lit ja utsesit, tjuodtjomen Jubmelen auten". Pil. K.
 20: 12. Ja jura tan utse matteh wisakeh tapta ärrot,
 ikkabe sije taggarin wuoidnoh ja adnetomeh wäralden
 tjalmissne jälä etjesi kaddosne; jutte "Eodn tjankesta wi-
 sakit sijen suokeswuotesne, ja taan wäralden wiset
 wuot le Jubmelen auten kaimeswuot". 1 Kor. 3: 19.
 J ken unäppes; jutte "tah, kutteh äh Jubmelest tieta,
 kalkeh kierdet pakladuseh, ekewen peistob Herran aros
 deast". 2 Thess. 1: 9. Ukten pakoin: "Eat kutte i
 jakke Pardnen nal, sodn i kall wuoidnet elemeh".
 Joh. 3: 36, ja duobmatum ojakkosnes kalka sodn äs-
 tjoet äsehs härwastalleji kum, tanne saljen, kässne "sijen
 suoksa i kässel kall jabmet ja sijen tälla i kässel jaddet.
 Ussjotet taan nala tiije, kutteh Jubmeleh wajaIdattebet;
 wai epet lulu häkkanet, kawdnek kuttebke Lädnessejeb!
 Jutte kutte tijast matta ärrot peisteje tällan palden?
 Kutte tijast aibmota ärrot alo puolleje snijptjon palden?
 Es. 35: 14.

Walla tiije kattjabet wel ain: "massa le Kristus
 tarbes"? Sadnan kall tassa, mi matta autetet sijen
 lykkob jälä kajotet sijen tarbeleh; kall tassa, mab tiije
 mattebet sawet, nau ko jerbmakeh, suddo teuwaseh ja
 ojabmeles ärromeh; ja farta kutte, jukko i kätjete etjesb
 kaili taai wuoksjoi, sodn täbda etjesb anje ila utse,
 jälä wel änebut i albma sodn täbda etjesb. Uinat jus
)(5 ajatal

ajatallebet, atte tije lepet jerbmaſ ärromeh, ja tabres
tebet tjalmitete tijen wälkofes wuoti takket laffob kairai
Duobmaren auten, tie täbdebet, atte tije tarbahebet äi-
wätaseb. Lat laudno Jesusesne. ”Sodn le miji sjaddam
Submelest wiseswuoten”. Sodn takka akta kerdasatjit
wisaken—wisaken salogwuoti jakkon, tjada Jesus Chri-
stusen nala. Nau ko subdo teumasit—o! tan puore,
ikkat wiesoje Sädnestejen ludne le armokeswuot wädtes-
man, ja armo tjäuteman tije, täbhen le walje kajotes
man kairit tijen samoteswuotit, ja bändawuot takkes
man tije bändan; täbhen le restesfärdogwuot tjäu-
teman tije färt wälkest, ja tjuodtjadatteman tije mai-
netaka Submelen Thronen auti. Sodn adna kair, mai-
te tije nau ko jammetekeh tarbahebet. Sodn le Stimrar
Submelen puorewuoten puore sjugnadusi pajjel. Sodn
adna tjäutakit gruoptai ja jabnemi, matta waljast
säbdotet tijen tjärg mainob jametekwuoten mete, kasse
Sodn täiwo tije sisa akt stadai, juok adna wuodobs
alde ikkat äroje Känog rikesn, —taggo, atte Sodn
wadda tije akt ekewe härlogwuotan fikemeb akt tässjanea-
les kronob.

Evangelii jalko ja täiwo, jukko nau wesselaka
jasseta midälait kair wiesomen wuokisne, wuofeta ainesikt
suottes jassetussebs wuostemannemen pädden. Wiesomen
hugsoh tieuteh wäralden manait waiwin ja palloin; ai-
nat tat, jukko matta pajas lägnel tjalmites Submelen,
nau ko Ättjes ja wänekes kair, adna susne akt aiwe
tiemas wäken ja jassetusen ajekeb. Sisselats amoin kää-
sjesta sodu Evangeliumen suottes ja amos armo jattoit;
ja

Ja taisne karta sodn kaudnet jura tab, mi alde muokai
 sjätta, pätes tie alda hete aikasats jälle wuoignelats
 tarbesmuotest. Sodn tieta, atte so Utje tjäkaha al-
 men Chronen nain; ja atte kaitseh ämeh läh So, nau-
 ko kaitit tietehen, wuolai waddetum, atte Sodn le jättam,
 jutte kaitseh ämeh kaitseh mangemusta auken sjättet alde
 lädnestumiti, atte, jutte sijan le akt armokes äiwemus
 Prästa, jukko njuorana sijen sjeppsjesmuotait, sije tatte
 suorab jalosmuotain lulum laiskanet armo stolon auti,
 wai ädijolulum armokes wuoteb, ja kaudnalulum ara-
 mob, kasse wakkab tarbakeh.

Tije jättebet: "Jabmem le paldos" Ja, taiti kuttseh
 äh tetesatte liktemeb, le Sodn mittast kaitist, tat kait-
 sen paldosumus. Sijen waimon tabdo, jukko lässanadda
 maddoi ädnakmuotast, — akt maratomum Submelen
 arodea — ja tat suoksa, juok i kassek jame, juok ikkat
 kaska, wuofeteh koros wuomdnajes wuoidnemit. Mutto
 taiti, kuttseh läh Christusesne, i le jabmen paldos. Sije
 matteh jalokt jättet: "Jabmemest ib ila pala, ikka mai
 tat karres le, jutte Kristus etjes nala, waldi so ja
 widneli; tie tat i kait skadot mo." Jabmemen njuot le
 subdo, subdon sabmo le laga; walla Submeli lekes kito,
 jukko miiji widnemeb wadba, mijen Herran Jesus Chris-
 tusen pakto". 1 Kor. 15: 56, 57.

Uinat säbmaseh jätteh: "mije palleh, jutte epe le
 jakkekeh". Taat le matteles; jutte jakko i le särt alma-
 tjen". 2 Theff. 3: 21. Ja marje tijen pallo le änebut
 wuodotum ko tije täimobet, jälle sittebet tabdestet, ikkabe
 taat tabdestem le ärron tijen njuoktjemen nain. Mo

etteles

etselemuseh lakkeje! Saat le akt aiwe lasses äme; juffe
 tasue le katjalwas tijen jametek siälön ekewen wuofen
 pira — ja fores matteleswuot, atte tijen paulo mattali
 ärrot aiwe puorest wuodotum akt ämesn, juof mereta ti-
 jen jametek siälön wuofeb, le nuofes targestutteman ti-
 jeb. ”Zakkon wana i le matteles Submeli likot. Hebr.
 11: 16. I kuff te taan ämen lasses täddo raufa tab
 kaisen stuoramus kattereb? Jus epet läh jakkeje, tie
 tije lepet wel ain mären wuolen, ja tijen ja tijen häkä
 kanemen kassan i le mife. Jänab ko wiesomen segges
 ja rassjes arpo, mi akt aina tjalme framkemesne matta
 pärkanet slajalokk säitemist, juoite almatjen wiseswuot
 idtji matte auten wuoidnet, jälla mife jabmetats famo
 autetet. Käffe tije tie wuoidnebet, atte wiesom aife le
 änefes ja tijen wiesom pädd aiwe omiffes; tie metetet,
 atte mon tjauf räkkälab tijeb kattet tijen wälkogeswuot
 tan nala ekewen aimon kautoi, autel ko tat ikkat tjä-
 ketuwu tijen tjalmist. Kattet etjebte tatte pettofes ussjol-
 mest, atte tije mattalite ärrot jakkeje, ikka tije etjeb
 epet tiete tab: Mon ib mai jakke, atte färt Christegas
 matta puoikalattet, kofte sodn le pätam sadnan täb-
 demi Kristus Jesufesne; tauk perrih änamuseh mattet
 aisset muttemit lawkit sijen autanemest tassne. Walla
 juogo taah lawkeh matteh aissetowet sjennjoklakai jälla
 tjälgesift, perri tauk akt äme färtahatjen ludne pajas
 räffot tab karrasumus wainob, nammatum tab, atte sodn
 matta brukot tan tälän tjalbmetebmen pakoit: ”Tab ak-
 teb tetab, atte mon muttem pali lejib tjalbmetebme, walla
 talle wuoinab”. Jus taat ätjatattem sadnan le sjaddam
 tijen

tijen ludne, tie epet tije tast bruko taab äbme kääleb, ja waimon sseutotes wuofin jätte: "Wije päleb, atte kait mijen jalko le koros kaddo". Gutte kutte jalka Zubmes-
 len Pardnen nala, sodn adna tab wittenästemeb etjenes.
 1 Joh. 5: 10. Tat, kån ludne taat ätjatattem le sjad-
 dam, kalka jura pargosne jalkos, kereswuotas ja ailes
 kullokeswuotas pakto wusfetet tab wäralden auten.
 Sodn täbda, atte Sodn Jesusen warren tet le ädtjom
 famob tjagnet ailesumusi. Hebr. 10: 19. Sodn kifa
 sagga tan autest, atte sodn ädtjo räkälet, ja atte Zub-
 mel, jukko matta waddet kait tab puoresjugaduseb,
 wab sodn tarbaña, le armost jattam kullat sijen rä-
 kälasit, kutteb tjuormoteb, So Alde etseles Pardnen
 nammasne. Walla i le tarbes änanib hälet pargemi pi-
 ra tate waimon ätjatattemest, juok pargetua pakost ja
 Zubmelen Wuogienest. Saat ätjatattem ja alde parges-
 meh läh taggareb, atte tab täbdoß tabben, kosne tab
 sjaddeh. Kätja. Joh. 3: 3. Gal. 5: 22 — 24. Rom.
 6: 6. 1 Joh. 5: 10.

Etsetum läkkejeh! Tije muitebet tab hälemeb taan
 änekes Äjatallenen algosne, "atte tten hägga le ätt
 suoma, jukko päddoß wall wuoidno ja äßkan aipana".
 Säbmaseh taiste kallekatjist tjälme tramfemist läh mäd-
 dot kenna katom, mangel ko tije algite läkkat tait bla-
 dit, ja epet tiete, juß tije wiesobet, tassa ko tije lepet
 puoktetam tjada läkkat tait. Ätt le tauk wisses: Tat
 aike, mi sadnan kalka läkkat tijeß tai jabmeki läkkoi,
 ja aften äimen meretet tijen muonemeb, aldana särta
 palen. Jabmem läpta tijen mannemeb tane wäraldesne;
 walla

walla jabmemen mangel duobmo päta. Käffe Zubmelen
 maffe kaihi taai ädnamalats ämi kum le allanam,
 tjuoja tat mangemus basuna. Tah jabmiekeh tjuodtjeseh
 pajas. Mije tietebe, atte tane wuowdnajes tjalme trams
 kemesne kalleh alwojes tudnain tässjanet, elemen-
 teh pakast suddet, ja ädnam taina mi tasne le pälde-
 towet. 2 Pet. 3: 10. Herra Jesus kalka luoitatet al-
 mest härloges Majestätiesne, duobmet wäräldeb rektes
 färdogwuoten "Wuostek kalkeh tah, kutteh Christusesne
 jabmam läh, tjuodtjelet, ja akien sijen wiesji weljai kum
 Christusesne tälwotowet kaudneteman Herrain ilmesne"
 1 Theff. 4: 16, 17. Käffe äbba almatjen släkt tjuod-
 tjo Zubmelen härlogwuoten Chronen auten, tjuodtjadat-
 tetoweh tah rektes färdogah, stildetum rektes ja suonosa
 kārro pellai: tah autekeh kalkeh ärröt tiemaseh färdno-
 tek amost, ja tah mängebeh ikkat ärröje waiwest ja
 skabmost. Autebita kalka Duobmar jättet: "Pätet tije
 mo Utjen puoresjugnatomumah, ja arbet tab rikab,
 jukko tiji karmetum le wärälden algost. Ja mängebita:
 "Kaitet erit mo lute tije karrotomumah ekemen tällel,
 jukko pärfeli ja alde ängelita karmetum le. Ja nau
 kalkeh taah erit wadsät ekewe straffei; walla tah rektes
 färdogah ekewe elemi". Matth. 25: 34, 41, 46. Waite
 puoikaldatta Zubmelen pako tab, mi kalka allanet taan
 stuora peiwen.

Kälkeje! Eeh kus todn kälkef tuodast ussjojani taan
 peiwen kaudnetemen nala? Eeh kus todn puorest grud-
 nom tait äiwe — sadnait, juoi met todn täiwoh mattet
 jaloswuotin kälkanet taan paldos peiwen? Jus tat i
 le

le sjadnam, tie paje, jutte mon wuordnotab to tala tai
 waldet tab waimosat! kaikah kalkeh puoktetowet Kristus
 sen duobmo stolon auti; ja tobn wertih aines laudnot,
 juogo rektes, juogo karrow pelen. Todn le aht jameteē
 arrom. To ekewe wuorbe le wahdan. Elem jälla jab-
 men le to auten. Evangelium puodgesta tunji almen
 armob; kulla tab kitofeswuotain: Naute etsi Jubmel
 wäraldeb, atte Sodn ulkos waddi aina räगतum Pard-
 nebs; wai färt kutteh, jukko jalka So nal, i kalka
 lappot ainat ädijot ekewen elemeh. Joh. 3: 16. Chri-
 stusen pakti sardnotowa tiji suddoi andagas luitem; ja
 färtahato, jukko jalka So nala, sjadda rektesfärdogen.
 Ap. Parg. 13: 38, 39.

Walla pajet mo muitajattet tiji, atte tije kalkebət
 tuostot Ladnestejeb nau ko mäddokaseh ja erit lappom
 suddareh. Jkka kofte pahān tijen wuoke ai mattitja
 wuoidnot, tie i tat tauk matte kassek puorebun sjaddet,
 autel ko tie tuostobet Christuseb. Tan kufke ko tije
 wiggebet puoretet etjebte paldelen Christusen, jus tat ai
 luli tanne kaiken ussemufesne, tie tije lepet wel ain
 Jubmelen wassjolatjah miälenate. Ujatallet tan tiet äs-
 les alwarest, mi tijan le takkamusen. Mäddeh täiwoh,
 atte sije gärdna sütteb jalket Christusen nala, jus sije
 wall äh lulu nau aptsa omuokaseh; ja naute tanne us-
 sjolmesn, atte tat lublu ila stuor jaloswuot, sijen ta-
 lats waiwes wuokese, tjasset etjebse Christusen nal,
 mangotatteh sije pätet So kaik, tassa ko sije aines kuit
 etjessi talmin sjaddeh unnanatji wuokasubun. Mi le tat
 ätja, än ko tjuodtjaltattet etjes rektesfärdogwuoteh,
 pätet
 aht

aht maksjoin kätan tan lännefemen ja falogvuotan aus
 tef, mi waljast waddeowa koros taiti aptfa owuokafita,
 petniketta ja maksotaf? Tietet nappo, atte Jesus tuosto
 fuddarit; ja jus epet päte So kääf nau ko taggereh, ja
 jakke alde namman nala, tie tije ärrobet akten äimen
 waiwefnate. Waite ikkenes tije ai kaudnotebet, epet kuit
 tan pakto kalka mattet tjäutet etjebte, jälä mälſotef
 tan ekeme Herran Zubmelen mälſoteke wiljob. Särt
 kutte, jukko jabma ſangertef ſuddoites, ſodn kalka ikkat
 pinafowet pärkelen ja alde ängeli kum. Heitet tan tiet
 ſatanen riſeb, jukko le meretum peiſtoi. Tat puore
 ſjugnadum Jesus kättjo ſuddarit luſas, ja le waddam
 tab ſtuoramus ja armokumus wakotafeb ja jattekeb,
 atte ſära kuttef, jukko päta, kalka awoin tuoſtowel.
 "Pätet mo kääf kääf tije, jukko pargoif käädam ja
 nädotum lepet: mon ſitab tijeſ läggafattet. Matth. 11:
 28. "Atſet Herrab tan pädden ko tije kaudnebet So,
 räkkäret So, ko Sodn le ain lakka. Tat Zubmelheite-
 nes heitos käänobſ, ja pahab takkeje uſſjolmaſebſ, ja
 järgelos etjebſ Herran kääf, tie Sodn armolaſta ko
 päijel, ja miſen Zubmelen kääf". jutte So ludne ädna
 andagas luitem le. Ef. 55: 6, 7. "Tat kutte jakka
 Wardnen nal, ädna ekemen elemeb; walla tat, kutte i
 jakke Wardnen nal, ſodn i kääf wuoidnet elemeb, ainat
 Zubmelen märe ärro ſo päijel". Joh. 3: 36.